
A mennyei prófécia

James Redfield

A szerző jegyzete

Immár fél évszázad óta újfajta tudatosság kezd behatolni az emberi világba: egy új típusú, amelyet csak ezzel a jelzővel illethetünk: transzcendens, spirituális. Ha ezt a könyvet olvasod, legbelül talán magad is érzed már, hogy mi történik.

Úgy kezdődik, hogy az ember magasabb szinten kezdi érzékelni élete folyamatát. Felfigyelünk a véletlen esetekre, amelyek mindig épp a legmegfelelőbb pillanatban következnek be, mindig épp a legmegfelelőbb embereket hozzák elénk, hogy életünkben fontos változást idézzenek elő, új irányba tereljék. A mai ember hajlamos mélyebb jelentőséget tulajdonítani az ilyen eseményeknek, mint a megelőző korok emberei.

Tudjuk, hogy az élet lényegében személyes és elbűvölő spirituális kibontakozás – olyan kibontakozás, amelyet mindmáig sem a tudománynak, sem a filozófiának, sem a vallásnak nem sikerült teljesen tisztáznia. És tudunk még valamit: ha egyszer megértjük majd, mi történik, ha bekapcsolódunk ebbe a fontos folyamatba és hatását a lehető legerősebben érvényesítjük életünkben, akkor a társadalom minőségi ugrást hajt végre – megvalósítva legjobb hagyományainkat -, és megteremti azt a kultúrát, amelyre az emberiség egész történelme során törekedett.

A következő történet ezt az új típusú megértést szolgálja. Ha megérint, ha segít kikristályosítani benned valamit, amit magad is tapasztaltál az életben, akkor felismerésedet add tovább másoknak – azt hiszem ugyanis, hogy az újfajta, spirituális tudatosság épp ezen a módon terjed: nem úgy, hogy reklámozzák, nem úgy, hogy tömegesen terjesztik, hanem a személyes kapcsolatokban, az emberek közötti, pozitív hatású „fertőzés” által.

Mindannyiunknak csak annyi a tennivalónk, hogy függesszük fel kételyeinket, szétszórtságunkat... és csodálatosképpen miénk lesz ez a valóság.

☼ A perui őserdő mélyéről, az ősi romok közül titokzatos kézirat kerül elő. Csodálatos, az ember, sőt az egész emberiség életét megváltoztató eszmék olvashatók a szövegben. A több ezer éves prófécia megjósolja, hogy a huszadik század végén az emberiség fejlődésében döntő fordulat megy végbe. A Kézirat által előrevetített kilenc felismerés mindenki számára elhozza a megvilágosodást.

A Kézirat azonnal felkelti a tudományos világ és kalandorok érdeklődését. A hivatalos körök, köztük a katolikus egyház vezetői mindent elkövetnek, hogy a Kézirat ne kerüljön nyilvánosságra. Egy fiatal amerikai férfi teljesen gyanútlanul kerül az események középpontjába, és rövid idő alatt kulcsszerepet kap a hiányzó, Kilencedik Felismerés felkutatásában. Közben beutazza Peru vadregényes tájait, az Andok csúcsai között rejtőző templomromoktól a szegény kisvárosokig, ahol csodálatos módon mindig megtalálja azt, aki hajlandó segíteni rajta akkor is, amikor fegyveres üldözői elől menekül.

Épp ez a Kézirat próféciájának lényege: a csodák természetes velejárói az emberi létnek: nem hinni kell bennük, hanem támaszkodni rájuk. ☼

A kritikus tömeg

- Az átalakulás az Első Felismeréssel kezdődik, és a pap szerint ez a felismerés kezdetben mindig tudattalanul merül fel, mint valami nagy, mély nyugalanság.
- Nyugalanság?
- Igen.
- És mit keresünk?
- Épp ez az! Először nem tudjuk, A Kézirat szerint egy másfajta élményvilág kapui kezdenek megnyílni....

Mindenki teljességre vágyik, senki sem hajlandó kevesebbel beérni. Ez az egoizmus, az „én mindenekfelett” szemlélet jellemezte az utóbbi évtizedeket.

Ami pedig a kapcsolatainkat illeti, ott annyit követelünk, hogy szinte lehetetlenné tesszük az egészet.

- A Kézirat szerint – a hatalmi harc miatt olyan nehéz hosszú időn át egyetlen társ mellett kitartanunk.

A mai társadalom bajainak többsége erre a nyugalanságra, az állandó keresésre vezethető vissza, de nem szabad elfeledkezni arról, hogy ez csupán átmeneti, és egyszer véget ér.

Végül **tudatosodik majd bennünk, hogy mit is keresünk valójában**, hogy milyen az a másik, teljesebb élményvilág. És ha ezt egyszer a maga teljességében megértjük, akkor jutottunk el az *Első Felismeréshez*.

A Kézirat szerint a huszadik század hatodik évtizedétől kezdve ugrásszerűen megnő azoknak az embereknek a száma, akik ilyen véletleneket élnek át. Ez a növekedés a következő évszázad kezdetéig egyre fokozódik, amikor az ilyen egyének száma elér egy bizonyos határértéket – amolyan kritikus tömeget.

A Kézirat azt jósolja, hogy ha elérjük a kritikus tömeget, a teljes emberi kultúra elkezd majd komolyan venni ezeket a véletleneket. Az emberiség elgondolkodik majd azon, hogy milyen titokzatos folyamat rejlik az emberi lét háttérében ezen a bolygón. És ha elég sokan teszik föl egyszerre, akkor ez a kérdés fogja megnyitni az utat a többi felismerés tudatosulása felé – ugyanis a Kézirat azt állítja: ha egyszerre elég sokan érdeklődnek komolyan az iránt, mi történik az életünkkel, akkor meg fogjuk kapni a választ.

Felszínre bukkan a többi felismerés – egyik a másik után.

Az Első Felismerés: Az Első Felismerés kimondja, hogy az emberi kultúrában spirituális ébredés megy végbe: elérte a kritikus értéket azoknak az embereknek a tömege, akik életüket spirituális fejlődésnek tekintik, olyan utazásnak, amelyet rejtélyes véletlenek irányítanak.

Az Első Felismerés akkor következik be, amikor kezdjük komolyan venni a véletleneket. Ezek a véletlenek azt az érzést váltják ki, hogy valami mélyebb, spirituális erő munkál mindenben, amit cselekszünk.

A tág jelen

A *Második Felismerés* kiterjeszti tudatunkat a történelmi időben.

Leleplezi előítéleteinket, és ezáltal fölébük emel bennünket. Maga épp az imént

---

---

tapasztalta meg ezt a hosszú életutat. Most éppen a tág jelenben él. Ha most nézi meg az emberek világát, világosan látnia kell ezt a megszállottságot, a gazdasági fejlődés elvakult hajszolását.

– És mi rossz van abban? - tiltakoztam. - Ez tette naggyá a nyugati civilizációt.

– Dobson hangosan nevetett. - Hát persze. Igaza van. Senki sem állítja, hogy ez rossz lett volna. Sőt – a Kézirat azt mondja, hogy ez az emberiség fejlődésének szükségszerű, kikerülhetetlen fokozata volt. De mostanra már elég időt töltöttünk azzal, hogy megtelepedjünk a világban. Ideje felocsúdni az előítéletekből, és újra föltenni az eredeti kérdést. Mi áll az élet hátterében ezen a bolygón? Voltaképpen miért vagyunk itt?

- És megértette az első két felismerést?
- Azt hiszem.
- Megértette, hogy a véletlen találkozásoknak gyakran mélyebb jelentőségük van?
- Úgy érzem – jelentettem ki -, hogy az utazásom is kizárólag véletlen egybeesések sorozatából áll.
- Igen, ez történik az emberrel, ha egyszer feltámad az ébersége, és összekapcsolódik az Energiával.

A Második Felismerés: Kijelenti, hogy az ébredés egy új, teljesebb világkép kialakulását jelenti, amely átveszi az öt évszázad óta elfogadott, világi jellegű, a túlélésre és a kényelemre összpontosító szemléletet. A technikai fejlődés előtérbe kerülése fontos szakasz volt ugyan, ám miután ráébredtünk a véletlenek fontosságára, nyitottá válunk az ember életének valódi célja, a világ igazi mibenléte iránt.

Tehát a Második Felismerés megerősíti, hogy ez az újfajta tudatosság valódi. Belátjuk: túlságosan elfoglalt bennünket az anyagi világban való túlélés. Arra koncentráltunk, hogy a biztonságunk érdekében ellenőrzésünk alá vonjuk a világot. Most viszont rájövünk, hogy az újfajta nyitottság felébredést jelent: ráébredünk arra, mi történik a valóságban.

Az energia

- Hallott már a Kéziratról, amelyet pár évvel ezelőtt fedeztek fel itt Peruban?
  - Halottam – feleltem. - Ismerem az első két felismerést.
  - Gondoltam is – mondta. Látszott, hogy szedi magába az energiát.
  - Miféle energiát? - kérdeztem.
  - Tud valamit a Harmadik Felismerésről?
  - Semmit.
  - **A Harmadik Felismerés a fizikai világ újfajta megértéséről beszél.** Azt állítja: mi, emberek megtanuljuk majd a korábban láthatatlannak tartott energia érzékelését. Ez a birtok azoknak a tudósoknak a találkozóhelye, akik ennek a jelenségnek a kutatása, megvitatása iránt érdeklődnek.
-

Gondolkodjon csak el a Második Felismerésen. A középkori világkép összeomlása után mi, nyugati emberek hirtelen ráébredtünk: egy teljesen ismeretlen világegyetemben éltünk mostanáig. Hogy megértsük a körülöttünk lévő világot, valahogyan el kellett választanunk a tényeket a babonától. Ennek érdekében mi, tudósok kidolgoztunk egy magatartástípust, amelyet tudományos kételkedésnek nevezünk: ennek az a lényege, hogy szilárd bizonyítékot követel meg a világ működésére vonatkozó minden új feltevessel kapcsolatban.

.....például két helyen lehetnek egyszerre, minden irányban haladhatnak az időben, és így tovább.

....a világ alapvető anyaga úgy működik, mint valamiféle tiszta energia, mely az emberi szándék, az akarat számára képlékeny, rácsfolva a régi, mechanikus modellre. Mintha akaratunk kivetítené saját energiánkat a világba, ezáltal befolyásolva a többi energiarendszert. És persze pontosan erre akar rávezetni a Harmadik Felismerés.

Valamikor a második ezredforduló tájékán, jósolta a szöveg, az emberek felfedezik az energia egy új formáját, amely a lényegét képezi minden létező dolognak, és kisugárzik mindenből, beleértve saját magunkat is.

A Kézirat azt állította: ennek az energiának az érzékelése azzal kezdődik, hogy **az ember mind érzékenyebbé válik a szépségre.**

A Kézirat később elmagyarázza részletesen is – mondta Sarah -, de összefoglalom röviden. *A szépség érzékelése barométer, amely jelzi, milyen közel járunk ahhoz, hogy ténylegesen érzékeljük az energiát.* Ez nem véletlen: aki egyszer is érzékelt már, az tudja, hogy ugyanabban a kontinuumban található, ahol a szépség.

– Ez úgy hangzik, mintha maga már látná.

A feszélyezettség legcsekélyebb jele nélkül nézett rám.

-Igen, látom – felelte -, de előbb ki kellett fejlesztenem a szépségérzetemet.

– De hát hogy lehetséges ez? A szépség nem relatív?

Megrázta a fejét. - Az, hogy mit tekintünk szépnek, valóban különböző. Azok a jellemzők azonban, amelyeket a szépnek tartott dolgokhoz kapcsolunk, azonosak. Gondolja csak végig. Ha valami szépnek mutatkozik, akkor intenzívebb a jelentése, élesebb, élénkebb színekben érzékeljük, nem igaz? Kiválik, kiragyoa a többi dolog közül. Mintha fényforrásként működne a többi, kevésbé vonzó tárgy között.

– Mi az, amit látott?

– Megváltozott a testét körülvevő energiamező. Itt a legtöbben megtanultuk, hogyan lehet meglátni ezt, legalábbis bizonyos fényviszonyok között. Ha az embernek szexuális gondolatai támadnak, az energiamező örvényleni kezd, és valósággal kilöveli a vonzalom tárgyát képező személy felé.

– Hallottál valamit a *Harmadik Felismerésről*?

– Kaptam belőle egy példányt.

Wil nem felelt, úgy láttam, hogy elmerült a gondolataiban. Előhúztam hát a fordítást, és folytattam, ahol abbahagytam. Onnan kezdve **a Kézirat a szépség mibenlétével foglalkozott.** *Leszögezte, hogy az emberek a szépség észlelésén keresztül tanulják meg az energiamezők érzékelését.* Ha ez megtörtént, mondta a Kézirat, mihamar átalakulnak a tárgyi valóságról vallott nézeteink.

Azt is észrevettem, hogy változik a közérzetem. Vicientében kalandvágyónak és magabiztosnak éreztem magam, most viszont egyre növekvő depresszió és aggodalom kezdett erőt venni rajtam.

– Rám hoztad a szorongást – bökte ki.

Wil hangosan fölnevetett – Az nem miattam van. Az az oka, hogy elhagytuk a Viciente birtokot. Annak a helynek annyi az energiája, hogy az ember valósággal szárnyalkat kap tőle. Mit gondolsz, miért kezdtek el évekkal ezelőtt idejárni a tudósok? Nekik fogalmuk sincs arról, mit szeretnek itt annyira. – Felém fordult. – Mi viszont tudjuk, igaz?

Az útra nézett, aztán ismét énám, arcán mély együttérzés ült – Az embernek jól össze kell szednie a saját energiáját, amikor egy ilyen helyről elmegy.

Nem gondoltam volna – jegyezte meg Wil.- Úgy látszik, annyira érdekli őket a Harmadik Felismerés, hogy nem jutottak túl rajta. **Az, hogy az emberek harcolnak egymással az energiáért, a Negyedik Felismerés témája.**

– Harcolnak az energiáért? – ismételtem.

Wil csak mosolygott, és fejével az ölemben heverő dosszié felé intett.

Tovább olvastam onnan, ahol abbahagytam az előbb. A szöveg nyíltan a **Negyedik Felismerésre** utalt. **Kijelentette: az emberiség végül fel fogja ismerni, hogy a világmindenség egyetlen, dinamikus energiából áll: olyan energiából, amely fenntart bennünket, és alkalmazkodik elvárásainkhoz.** Azt is felismerjük majd azonban, hogy elszakadtunk ennek az energiának a fő forrásától, elvagtuk magunkat tőle, ezért érezzük magunkat gyengének, veszendőnek, bizonytalanoknak.

E fogyatékoság leküzdése érdekében mi, emberek az egyetlen, általunk ismert módon igyekszünk növelni energiaszintünket: azáltal, hogy pszichológiai eszközökkel ellopjuk másoktól. Ez a tudattalan törekvés húzódik meg minden emberi konfliktus mélyén.

A Harmadik Felismerés: Megtapasztaljuk, hogy nem anyagi jellegű, hanem dinamikus, eleven energiából álló világban élünk. Minden ami létezik, szent energiamezőből épül fel, amit érzékelni és intuitív módon felfogni is képesek vagyunk. Ezen túlmenően mi, emberek ki is tudjuk vetíteni energiánkat – azáltal, hogy figyelmünket a kapcsolativánt irányba fordítjuk (ahol a figyelem, ott az energia). Ily módon befolyást gyakorlunk a többi energiarendszerre, és gyakorítja a véletlenek előfordulását életünkben.

A Harmadik Felismerés megnyitja az új életszemléletet. A mindenségről megállapítja, hogy tisztán energiából áll, méghozzá olyan energiából, amelyre a gondolataink által hatni tudunk.

Harc a hatalomért

- Emlékszel, amikor figyelmeztettelek, hogy a felismeréseket egyesével kell megtapasztalni? – kérdezte.
  - Igen.
  - Hiszel abban, hogy valóban mindegyik megmutatkozik?
  - Hát....eddig legalábbis így történt -feleltem félig tréfásan. Wil komoly arccal
-

---

nézett rám. - A Harmadik Felismerést megtalálni8 könnyű volt. Csak annyi kellett hozzá, hogy elmenjünk Vicientébe. De lehet, hogy mostantól a többi felismeréssel összetalálkozni sokkal nehezebb lesz.

Pár másodperc szünet után folytatta.

- Azt hiszem, dél felé kellene mennünk, egy kis faluba Quilabamba közelébe. *Cula* a neve. Ott is van egy őserdő, amit látnod kellene. De életbevágóan fontos, hogy nagyon figyelj. Rendszeresen bekövetkeznek majd véletlenek, de észre kell venned őket. Megértetted?

- Az Első és a Második Felismerést – lépett közelebb. És egyet mondhatok: minden pontosan úgy történik, ahogy a Kézirat írja. Változik a világképünk. Ezt a pszichológiában is tapasztalom.
- Hogyhogy?

Mélyet lélegzett. - A konfliktuskutatás a szakterületem. Azt vizsgálom, miért alkalmaznak az emberek annyi erőszakot egymás ellen. **Mindig is tudtuk: az erőszak abból a késztetésből ered, hogy az emberek irányítani akarják egymást, uralkodni akarnak egymáson.** Ezt a jelenséget azonban csak a közelmúltban kezdtük belülről tanulmányozni: abból a szempontból, hogy mi zajlik le az egyén tudatában. Föltettük a kérdést: miért akarja egyik ember irányítani a másikat? A következőket derítettük ki: ha egy ember találkozik egy másikkal, és beszélget vele – ez naponta sok milliárd alkalommal lezajlik szerte a világon-, akkor két dolog történhet. A beszélgetés végeztével vagy erősnek, vagy gyengének fogja érezni magát, attól függően, hogy miként ment végbe az eszmecsere.

Kicsit értelmetlenül néztem rá, ő meg nyomban zavarba jött attól, hogy önkéntelenül belekezdett ebbe a kiselőadásba. Biztatnom kellett, hogy mondja csak tovább.

- Ez okból – folytatta – az ember mindig manipulatív alapállást vesz fel. Függetlenül a helyzet részleteitől, függetlenül a témától, arra készülünk fel, hogy amit kimondunk, az a beszélgetésben a mi uralkodói szerepünket erősítse meg. Mindannyian a vezető szerepére törekszünk, hogy ezáltal felülkerekedhessünk. Ha ez sikerül, ha a mi álláspontunk kerül ki győztesen, az pszichológiailag megemel.

Más szóval – magyarázta – nemcsak azért törekszünk uralomra mások fölött, mert ezáltal közelebb kerülhetünk valami konkrét, megfogható célhoz a kívülvilágban, hanem azért is, mert ez pszichológiai élvezetet okoz. Ezért látunk annyi ésszerűtlen, irracionális konfliktust a világban, és nemcsak az egyének szintjén, hanem az országok, a népek között is.

- Látnod kellett volna az energiameződet. Szinte teljesen átáramlott Jensenébe.
  - Ezt nem értem.
  - Emlékezz vissza, amikor Sarah vitatkozott a tudóssal Vicientében. Ha ott valamelyiküknek sikerült volna meggyőznie a másikat a maga igazáról, azt láttad volna, hogy elszivattyúzza a másik energiamezejét, a vesztes meg ott állt volna lecsapolva, zavartan...Úgy nézel most ki- mosolyodott el-, mint az a perui kislány a szülei között.
-

Lehet, hogy félig sincs tisztában vele, mit művel. Azt hiszi, joga van az irányításhoz, és kétségkívül rég megtanulta, hogy egy bizonyos viselkedésmintát követve sikerrel járhat a hatalom megszerzésében. Először úgy tesz, mintha a barátod volna, aztán valami hibát fedez föl benned, a te eseteiben például azt, hogy veszélybe sodortad magad. A módszer az, hogy fokozatosan aláássa az önbizalmadat, míg a végén ővele kezdesz azonosulni. És amint ez bekövetkezik, már a markában vagy.

Wil egyenesen rám nézett – Ez az egyik stratégia a sok közül, amellyel az emberek elszípkázzák egymás energiáját.

A Negyedik Felismerés: Az emberek sajnos gyakran elszakítják magukat az energia kiapadhatatlan ősforrásától, ezért gyengének és bizonytalanoknak érzik magukat. Valami módon mégis energiát akarunk nyerni, ezért manipulálni kezdjük a többi embert annak érdekében, hogy figyelmet – és ezáltal energiát – szenteljenek nekünk. Ha sikerül uralmat szerezni mások fölött, erősebbnek érezzük magunkat, de a többiek meggyengülnek, és esetleg vissza is vágnak. A ritka emberi energiáért folytatott küzdelem az oka az emberek közötti összes konfliktusnak.

A Negyedik Felismerés rávilágít arra, az emberi törekvésre, hogy ellopjuk az energiát a többi embertől, oly módon, hogy uralkodunk rajtuk, beleavatkozunk a tudatukba. Ez pedig bűn, amit azért követünk el, mert gyakran érezzük úgy, hogy kifogyott belőlünk az energia.

A misztikusok üzenete

Sanchez a zsebébe nyúlt, és egy papírköteget húzott elő. -Ez az Ötödik Felismerés – mondta. - Arról az élményről szól, amit maga is átélt fenn a hegyen. Azt hiszem, érdekelni fogja.

Vonakodva elfogadtam az iratot, ő pedig folytatta. - Mit értett meg a legutóbb olvasott felismerésből? - kérdezte.

Tétováztam a válasszal. Nem szívesen gondoltam a Kézíratra, sem a felismerésekre. Végül így feleltem: - Azt, hogy az emberek valamiféle versengést folytatnak egymás energiájáért. Mikor sikerül rávennünk másokat, hogy fogadják el a mi nézeteinket, akkor velünk azonosulnak, energiájuk átáramlik belénk, és ettől erősebbnek érezzük magunkat.

A szöveg egy új típusú megértésről beszélt, amelyet hosszú időn át misztikus tudatnak neveztek. A huszadik század utolsó évtizedeiben, szögezte le a Kézírat, erről a megértésről mind szélesebb körben bizonyosodik be, hogy mindenki számára elérhető, ahogyan azt sok ezoterikus vallás gyakorlói bebizonyították. A legtöbb ember számára ez a tudat csupán ésszel felfogható fogalom marad amelyről beszélgetni, vitatkozni lehet. De egy mindinkább növekvő embercsoport élete folyamán villanásnyi időszakokra valóban meg fogja tapasztalni ezt a tudatállapotot. A Kézírat azt állította, hogy ez az élmény kulcsszerepet játszik majd az emberi konfliktusok felszámolásában, mert közben az ember más forrásból jut energiához – abból a forrásból, amelynek tetszésünk szerinti kiaknázását végül valamennyien meg fogjuk tanulni.

-
- De az étel befogadása csak az első lépés – folytatta a pap. - **Miután az ember saját energiaszintje az étel által emelkedett, érzékenyebbé válik az energia más formáira is... és fokozatosan megtanulja, hogy evés nélkül is befogadja az energiát.**

Bólintottam, jelezve, hogy értem.

- **A környezetünkben mindenben van energia** – folytatta. - De minden dolog a maga sajátos energiáját tartalmazza. Ezért van az, hogy egyes helyeken az ember energiaszintje könnyebben megemelkedik, mint másutt. Attól függ, hogy az ott fellelhető energiafajták mennyire felelnek meg neki.
- Ezzel foglalkozott ma délelőtt? - kérdeztem. - Emelte az energiaszintjét?
Megörült a kérdésnek. - Igen – felelte.
- És hogyan csinálja? - kérdeztem.
- **Nyitottnak kell lenni, össze kell kapcsolódní, használni kell a szépérzékét, mint az energiamezők érzékelésében. De ezt a mozzanatot tovább kell vinni, mindaddig, amíg az ember azt nem érzi, hogy elkezd feltöltődni.**
- Amikor a dolgok szépségét és egyediségét csodálja – magyarázta -,energiát vesz fel. Ha eljut arra szintje, hogy szeretetet érez, akkor visszaadja az energiát, ha úgy kívánja.

Sokáig ültem ott a fa előtt. Minél inkább a fára koncentráltam figyelmemet, minél jobban csodáltam színeit és formáját, annál több szeretet költözött belém. Szokatlan élmény volt. Elképzeltem, hogy energiám kiárad, és feltölti a fát, de látni nem láttam. A szemem sarkából észrevettem, hogy a pap feláll és távozni készül.

- Milyen, amikor energiát adok át a fának? - kérdeztem.

Részletesen elmesélte a látványt, és én ráismertem: ezt láttam Vicientében, amikor Sarah energiát sugárzott a filodendron felé. Sarah-nak sikerült, bár alkalmasint nem is tudott róla, hogy az energiakisugárzáshoz a szeretet állapotának kell fennállnia. Nyilván automatikusan, tudattalanul jutott el ebbe az állapotba.

Az egyházi vezetők elítélték ugyan a Kéziratot, de mostanáig egyszer sem folytattak komoly vizsgálatot annak kiderítésére, hogy ki áll kapcsolatban vele. A legtöbb gondot egy északi főpap okozza. Sebastian bíboros. Ő a hangadó a Kézirat üldözői között, és igencsak befolyásos ember. Ha sikerül rávennie a főpapokat egy erélyes nyilatkozatra, akkor bizony nagyon érdekes döntésre kényszerülünk.

- És miért üldözi annyira a Kéziratot?
- Mert fél.
- Mitől?
- Régóta nem beszéltem vele, és akkor is gondosan kerültük a Kézirat témáját. De azt hiszem, szerinte az embernek spirituális tudás nélkül, pusztán a hitre támaszkodva kell a kozmoszban élnie. A Kézirat szerinte aláássa a status quót, a világ hatalmi erőviszonyait.
- De hát hogyan lenne képes erre?

Sanchez elmosolyodott, és hátravetette a fejét. - Az igazság felszabadít.

A szeretet érzését sokáig félremagyarázták. A szeretetet nem azért kell gyakorolni, hogy jók legyünk, hogy jobbá tegyük a világot valami elvont erkölcsi felelősségtudatból, sem azért, hogy lemondjunk az élvezetekről. **Az energiával való összekapcsolódás először az izgalom érzését váltja ki, aztán az eufóriát, és végül a szeretetet. Ha az ember elég energiát talál ahhoz, hogy fenntartsa önmagában a szeretet érzését, az kétségkívül segítséget nyújt a világnak, de ennél sokkal közvetlenebbül segíti magát az embert.** Ennél nagyobb élvezetre nem is vagyunk képesek.

Tanácsstalan képet vághattam, mert hozzátette: - Gondolja csak meg: amikor a valószínűségek ellenében történik valami, ami életünket előreviszi, akkor úgy érezzük, mintha a végzet vezetne, hogy azzá váljunk, amivé válnunk kell. Ha ilyesmi fordul elő velünk, akkor tartóssá válik bennünk a véletlen előidézéséhez szükséges energiaszint. Lehetséges persze, hogy elveszítjük az energiát, például ha átengedjük magunkat a félelemnek, de ez a szint attól kezdve úgy működik, mint egy külső határ, és aránylag könnyen elérhető újra. Új emberré válunk. Magasabb energiaszinten, magasabb rezgésállapotban létezünk.

Érti már a folyamatot? Feltöltekezünk, növekszünk. Újra feltöltekezünk, újra növekszünk. Mi, emberek úgy emeljük az univerzum evolúcióját egyre magasabb és magasabb rezgésállapotba.

A szemembe nézve mondta: - Fel kell ismernünk, hogy mi magunk milyen módszerekkel uralkodunk másokon. Jusson eszébe: a Negyedik Felismerés szerint az ember mindig kevésnek érzi saját energiáját, és azért igyekszik mások fölött uralkodni, hogy az emberi kommunikációban áramló energiát megszerezze magának. Az Ötödik Felismerés megmutatja, hogy létezik másfajta energiaforrás, de ezzel igazából nem tudunk összekapcsolódni, amíg meg nem értjük, hogy egyénenként milyen módszert használunk a mások feletti uralom megszerzésére, és föl nem hagyunk a használatával. Mert valahányszor visszatérünk ehhez a beidegződéshez, mindannyiszor leválasztjuk magunkat a másik forrástól.

Az Ötödik Felismerés: A bizonytalanság, az erőszak véget ér, ha megtapasztaljuk a belső, isteni energiaforráshoz fűződő kapcsolatot, amelyről a legkülönbözőbb vallások misztikusai beszéltek. A könnyedség a lebegés, a szeretet érzése a kapcsolat erősségének fokmérője. Ha ezek a tényezők jelen vannak, a kapcsolat valóságos. Ha nem, akkor a kapcsolat meglétét csak elhitettük magunkkal.

Tisztázni a múltat

Komoly arccal folytatta: - Tökéletes példája ez annak, hogyan zavarják meg életünket a hatalmi drámák. Maga annyira zárkózott volt, hogy elhárította egy fontos véletlen bekövetkezését.

Védekezni akartam, de elébe vágott a válasszal. - Semmi baj – mondta -, mindenki eljártssa a maga drámáját. Most már legalább érti, hogy a magáé miként működik.

-
- Nem értem! - jelentettem ki. - Konkrétan mit csinállok?
  - Maga is igyekszik uralmat szerezni az emberek fölött, ellenőrzése alatt akarja tartani a helyzetet – magyarázta -, hogy maga felé irányítsa az energiát. Megvan erre a saját kis tudati drámája: visszahúzódik, talányosnak mutatja magát, mintha titkolna valamit. Önmagával elhiteti, hogy csupán óvatos, de valójában abban reménykedik, hogy valakit sikerül becsalogatnia ebbe a drámába, sikerül kíváncsivá tennie, hogy mi is a helyzet magával. Ha ez bekövetkezik, maga távolságtartó és rejtélyes marad, és ezáltal arra kényszeríti az érdeklődőt, hogy küszködjön, tegyen erőfeszítéseket a maga érzéseinek földerítésére. Aki ezt megteszi, az maga felé fordítja teljes figyelmét, magára irányítja energiáját. Minél tovább képes megőrizni a rejtelmesség látszatát, fenntartani az emberek érdeklődését, annál több energiához jut.
  - **Minden embernek spirituális szempontból, az evolúció szempontjából kell újraértelmeznie gyerekkori élményeit, és föl kell derítenie, ki is ő valójában. Ha ezt egyszer meg tesszük, darabjaira hullik a hatalmi dráma, és kezdetét veszi igazi életünk.**

Tehát a drámák tipológiai sora a következőképpen alakul:

1. **Agresszív energiaszerzők:** kényszerítik a többieket, hogy figyeljenek rá
  - a.) **Megfélemlítő:** szóval tetteleg megfenyeget (szegény ént vagy megfélemlítőt nevel)
  - b.) **Vallató:** folyton hibákat talál a másokban, ezzel aláássa az önbizalmát (zárkózottat nevel). Vallatóvá az válik, akit semmibe se vesznek gyermekkorában.
2. **Passzív energiaszerzők:** az emberek együttérzésére vagy kíváncsiságára alapozva próbálják magukra felhívni a figyelmet.
  - a.) **Zárkózott** (vallatót nevel)
  - b.) **Szegény én:** elmeséli milyen rettenetes dolgok történtek vele, együttérzést vagy büntudatot akar kelteni.

Energiagyűjtés: A környezetre koncentrálok, aztán emlékezetembe idézem, milyennek láttam a világot, amikor teli voltam energiával. Elképzelem, milyen intenzív a dolgok létezése, milyen egyedi a szépségük, különösen a növényeké, felidézem milyen fényesek és tiszták a színek. Aztán megpróbálom átélni a közelség érzését: azt, hogy a távolság nem számít, bármilyen távol van valami, megérinthetem, összekapcsolódhatom vele. Hogy elérjem a könnyedséget, belélegzem az energiát, amellyel sikerült összekapcsolódnom.

Egyesek különböző helyzetekben különböző szerepeket vesznek föl, de mindenkinek megvan a maga uralkodó típusa, amit újra meg újra elismétel, és ez attól függ, hogy milyen családtagok között nevelkedett.

A Kézirat szerint mindannyiunknak annyi időt kell eltöltenünk a múlt tisztázásával, amennyi egyénenként szükséges. Mindannyiunknak megvan a hatalmi drámánk, amelyen túl kell lépnünk – de ha megtettük, megtudjuk a magasabb értelmét annak, hogy miért épp a mi családukba, miért épp ezekhez a szülőkhöz születtünk, és életünk vargabetűi milyen feladat megoldására készítettek fel. Mindannyiunknak megvan a maga spirituális célja, a küldetése, amelynek végrehajtásán félig-meddig tudattalanul eddig is munkálkodunk, de ha egyszer tökéletesen tudatossá tesszük, felszárnyalhat az életünk.

Mindketten folytatták az előkészületeket, én meg kimentem, leültem egy nagy körre, és kinyitottam a Kéziratot. A szöveg pontosan adta vissza Sanchez atya és Carl atya szavait. **A múlt tisztázása az a folyamat, amelynek során tudatosodik bennünk a gyermekkorból magunkkal hozott manipulációs technikánk. Ha sikerül meghaladnunk ezt a szokást, állította a Kézirat, megtaláljuk magasabb rendű önmagunkat, következő evolúciós identitásunkat.**

Fél óra sem kellett a teljes szöveg elolvasáshoz, és mikor a végére értem, megérett bennem a felismerés lényege: mielőtt beléphetnénk abba a különleges tudatállapotba, ahová egyeseknek már bepillantásuk nyílt – abban az élménybe, hogy életünk folyamán a rejtélyes véletlenek vezérelnek -, előbb rá kell ébrednünk arra, hogy kis is vagyunk valójában.

A Hatodik Felismerés: Minél tovább marad fenn a kapcsolat, annál tisztábban érezzük meg, amikor vége szakad – általában stressz hatására. Ilyenkor megfigyelhetjük, milyen módszerrel igyekszünk ellopni az energiát másoktól. Ha manipulációnkról önmagunk előtt fellebbentjük a fátylat, a kapcsolat tartósabbá válhat, fölfedezhetjük egyéni növekedésünk útját, spirituális küldetésünket – azt az egyéni, személyes változtatást, amelyet rajtunk kívül más nem hajthat végre a világon.

Bekapcsolódni a folyamatba

A gondolatok megváltoznak, ha az ember összekapcsolódik az energiával. Értetlenül néztem vissza.

- A szavak, amelyeket gondolkodás közben a fejében szokott forgatni, hogy az eseményeket logikusan irányítani tudja – magyarázta -, megszűnnek, ha sikerül felhagynia a hatalmi drámával. Mikor felölti magát belső energiával, a tudatában másfajta gondolatok lépnek működésbe, amelyek az identitása magasabb szintjéről származnak. Ezek az intuíciók. Másként működnek, mint a megszokott gondolatok. A tudat háttérében bukkannak fel, néha álmodozás vagy látomás formáját öltik, és közvetlenül érkeznek, hogy irányítsák az embert.

- Mondja el, mire gondolt, amikor az előbb magára hagytuk – mondta Carl atya.
- Nem biztos, hogy emlékszem – feleltem.
- Próbálja meg.
Igyekeztem koncentrálni. - Azt hiszem, Wilre gondoltam, hogy vajon közel jár-e a Kilencedik Felismerés megtalálásához, meg Sebastian bíboros hadjáratára a Kézirat ellen.

-
- Hát még?
  - Marjorie jutott eszembe: az, hogy mi lehet vele De nem értem, hogy segíthet ez abban, hogy eldöntsem, mitévő legyek most.
  - Hadd magyarázzam meg – szólalt meg Sanchez atya. **Ha elég energiát gyűjtött össze, akkor készen áll, hogy tudatosan mozdítsa elő az evolúció folyamatát: hogy segítse a folyamat előrehaladását: önmaga hozzon létre előrevivő véletleneket.** A folyamatba való bekapcsolódás módja egyéni. Először, mint mondtam, az ember felhalmozza az energiát, aztán az élete fő kérdésére gondol – arra, amit a szülei hagytak rá örökölni -, mert ez a kérdés képezi az egyén evolúciójának általános kontextusát. Ezután az újtára koncentrálni: szemügyre veszi az életében aktuálisan felmerülő apróbb kérdéseket. Ezek a kérdések mindig összefüggnek a nagy kérdéssel, és meghatározzák, hol tart jelenleg az élethosszig tartó küldetés végrehajtásában.

Amikor tudatosan megfogalmazta a pillanatnyilag élő kérdéseket, mindig kap valamilyen intuitív iránymutatást arra nézve, hogy mit kell tennie, hová kell elmennie. Megmutatja magát a következő lépés. Mindig. Ez csak akkor nem következik be, ha gondolatban rossz kérdést fogalmazott meg. Tudja, az életben nem az a nehéz, hogy válaszokat kapjon az ember, hanem az, hogy helyesen ismerje fel, mi a kérdés. Ha jó a kérdés, mindig megérkezik a válasz.

Miután az intuíció megmutatta, mi történhet – folytatta -, a következő lépés az, hogy nagyon éberrel figyeljen. Előbb-utóbb megjelennek a véletlenek, amelyek az intuíció által jelzett irányba fogják mozdítani. Érhető ez?

- Hadd mondjam még el – szólalt meg Sanchez -, hogy ha szükségét érzi, mindig álljon meg valahol, és töltsen fel magát energiával. Legyen állandóan tele, őrizze meg a szeretet állapotát. Ne feledje: ha elérte ezt az állapotot, senki és semmi nem képes annyi energiát elvonni, amennyit azonnal ne tudna pótolni. Sőt: a magából kiáradó energia ellen irányú áramlást gerjeszt, amely ugyanolyan mennyiségű energiát vonz magához. Így sohasem fogyhat ki. De ennek a folyamatnak állandóan tudatosnak kell lennie, különben nem működik. Ez elsősorban akkor fontos, ha emberek között van.

- A Hetedik Felismerés megértéséhez, az evolúció folyamatába való tényleges bekapcsolódáshoz – mondta – össze kell fogni az összes felismerést egyetlen létezőmóddá.

Erre nem mondtam semmit.

- El tudja mondani, hogyan változott meg az élete a felismerések hatására? Elgondolkodtam. - Alighanem felébredtem. A világot csodálatos helynek látom: olyannak, amely ellát bennünket mindennel, amire szükségünk van, ha tisztázzuk önmagunkat, és rálépünk az útra.
- Aztán mi történik? - kérdezte.
- Aztán már készen állunk az evolúciós folyamatra.
- És hogyan kapcsolódhatunk be ebbe a folyamatba?

Ezen kicsit el kellett gondolkodnom. - Úgy, hogy állandóan a tudatunkban tartjuk az életkérdéseket – feleltem. - Aztán pedig megkeressük az útmutatást, akár az álmok, akár az intuitív gondolatok által, vagy pedig annak alapján, hogy érzékelésünk számára mi ragyog ki a környezetből.

A Hetedik Felismerés : Ha felismertük személyes küldetésünket, megszorodnak életünkben a rejtélyes véletlenek, kapjuk az útmutatást végzetünk felé. Előbb egy kérdés merül fel, majd álmok, ábrándok, intuíciók vezetnek a válaszhoz, amelyet általában szinkronisztikus módon egy másik ember szolgáltat számunkra. Igaz a közkeletű mondás: „Ha a tanítvány készen áll, megjelenik a mester”.

Saját igazi spirituális identitásunk felkutatása: tudatos önfejlesztés. A gondolatok megváltoznak, ha az ember összekapcsolódik az energiával. A szavak, amelyeket gondolkodás közben a fejében szokott forgatni, hogy az eseményeket logikusan irányítani tudja, megszűnnek, ha sikerült felhagynia a hatalmi drámával. Mikor feltölti magát belső energiával, a tudatában másfajta gondolatok lépnek működésbe, amelyek identitása magasabb szintjéről származnak. Ezek az intuíciók. Állandóan fel kell figyelni a véletlenekre, minden válaszra, amit felülről kapunk. Az intuitív információszerzés fejleszthető az álmok tudatos megfigyelésével és az alkotó képzelődéssel. A negatív képeket, gondolatokat azonnal törölni kell, nehogy megerősödjének.

Evolúciós folyamat:

Összegyűjtjük az energiát, a helyzetünkre, a kérdéseinkre összpontosítunk, és intuitív módon megkapjuk az útmutatást, akár álmok, akár intuitív gondolatok által, vagy pedig annak alapján, hogy érzékelésünk számára mi ragyog ki a környezetünkből. A siker által magasabb rezgés állapotba jutunk.

Az interperszonális etika

A Nyolcadik Felismerés – magyarázta Karla – arról szól, hogy miként használjuk az energiát az emberekkel való kapcsolatokban általában, de az elején kezdi: a gyermekekkel való kapcsolatnál.

- **Hogyan kell bánnunk a gyerekekkel?** - kérdeztem.
- **Annak kell tekintenünk őket, amik: az evolúció kiindulópontjának, ahonnan előre vezet az út. De ahhoz, hogy megtanulhassanak fejlődni, állandóan, feltétlenül szükségük van az energiákra.** Nem tehetünk rosszabbat velük, mint ha állandó fegyveléssel elvonjuk az energiájukat. Így keletkeznek a hatalmi drámák – de ezt már tudja. De ezeknek a tanult manipulációs viselkedésformáknak a kialakulása elkerülhető, ha a felnőttek minden körülménytől függetlenül megadják a gyerekek mindazt az energiát, amikre szüksége van. Ezért kell például bevonni a gyermeket a beszélgetésbe, különösen akkor, ha róla van szó. **És sohasem szabad több gyermekért felelősséget vállalni, mint amennyire az ember figyelmet tud fordítani.**
- Ez mind a Kézirat mondja? - kérdeztem.
- Igen – felelte Karla -, és a gyermekek számát nagy nyomatékkal említi.

Ezt nem értettem. - Miért olyan fontos a gyerekek száma?

Egy pillanatra rám nézett vezetés közben – Mert a felnőtt egyszerre csak egy gyermekre tudja összpontosítani a figyelmét. Ha a felnőttek számához képest túl sok a gyermek, akkor a felnőttek túlterhelteké válnak, és nem tudnak elegendő energiát adni. A gyermekek pedig versengeni fognak a felnőtt idejéért.

A Kézirat azt mondja: az emberek lassan megértik: csak úgy szabad gyermekeket

---

---

világra hozni, ha minden gyermekre jut legalább egy felnőtt, aki a teljes figyelmét, minden idejét a gyermekre képes fordítani.

- Az utóbbi két évben - jelentett ki Karla – megpróbáltam lányomat Maretát a Kézirat útmutatása szerint nevelni, ugye, Mareta?

A gyerek mosolyogva bólintott.

- Mindig igyekeztem energiát adni neki, és mindig, minden helyzetben megmondtam neki az igazat, azon a nyelven, amit megért.

.....az igazságot mindig meg lehet a gyermek felfogóképességéhez igazítva fogalmazni. Legföljebb egy kis fejtörésbe kerül.

- Mit mond a Kézirat erről a kérdésről?

- **Mindig meg kell találni a módját, ahogyan mondhatunk igazat a gyermeknek.**

.....Nem tehetek róla, de kihallgattam vitájukat – mondta -. Azt hiszem, mielőtt döntene, meg kellene hallgatnia, mit mond a Nyolcadik Felismerés a túlzott kötődésről.

- Azt állította: A Kézirat által emlegetett kötődés magyarázza meg, miért támad hatalmi harc a szerelmi kapcsolatokban. Mindig azon törtük a fejünket, mitől múlik el a kezdeti lebegés, a szerelmi eufória, mitől fordul át konfliktusba, és ebből végre megtudtuk. Ez a kapcsolat résztvevői közötti energiafolyamatok eredménye.

- Amikor először felüti fejét a szerelem, a két ember tudattalanul árasztja egymás felé az energiát, és mindkettő könnyűnek, emelkedettnek érzi magát. Ez az a hihetetlenül feldobott érzés, amit szerelemnek nevezünk. Sajnos az ember ezt az érzést ettől kezdve a partnerétől várja, ezért elvágja magát az univerzális energiaforrástól. A szerelmesek egyre inkább egymás energiájától függnék – csak hogy az fogyatkozni kezd, egyre kevesebbet tudnak adni belőle egymásnak, mindketten visszazökkennek a hatalmi drámájukba, hogy manipulálják egymást, és a másik energiáját maguk felé tereljék. Ezen a ponton a kapcsolat a közönséges hatalmi harc szintjére silányul.

Egy pillanatnyi szünetet tartott, mintha ellenőrizni akarná, hogy értem-e, aztán hozzátette: - Reneau elmondta, hogy az ilyen kötődést le lehet írni pszichológiailag, ha úgy könnyebben megérti.

Bólintottam, hogy folytassa.

- Reneau elmondta, hogy a probléma még gyerekkorban kezdődik, otthon, a családban. Az ottani energiaharcok miatt egyikünk sem volt képes végigvinni egy fontos pszichológiai folyamatot. Nem voltunk képesek integrálni önmagunk ellenkező nemű oldalát.

- Önmagunk mijét?

- Én például – folytatta zavartalanul – nem voltam képes integrálni a férfi oldalamat. Maga a női oldalát nem képes integrálni. **Azért tud az ember túlzottan kötődni az ellenkező nem valamelyik tagjához, mert még szüksége van az ellenkező nemű energiára.**

Tudja a misztikus energia, amelyet belső forrásból meríthetünk, lényegében kétnemű: férfi és női egyszerre. Végül meg tudunk nyílni mindkettő számára, de az

---

---

evolúciónk kezdetén vigyáznunk kell. Idő kell ahhoz, hogy az integráció folyamata végbemenjen. Ha a kelleténél hamarabb hozzákötődünk a férfi vagy női energia emberi forrásához, elzárjuk magunkat az univerzális energiaforrástól.

Őszintén bevallottam, hogy nem értem.

- Gondolja végig, hogyan kellene működnie ennek az integrációnak egy ideális családban – magyarázta -, akkor talán megérti. A gyerekeknek minden családban először az őt körülvevő felnőttektől kell energiát kapnia. Az azonos nemű szülőtől származó energia integrálása, a vele való azonosulás viszonylag könnyű: a másik szülőtől származó energia befogadása a nemek közötti különbségek miatt már nehezebb.

Vegyünk például egy leánygyermeket. A kislány, amikor először megpróbálja önmaga férfi oldalát integrálni, csak annyit tud, hogy nagyon vonzódik az apjához. Azt szeretné, ha az apja állandóan a közelében lenne. A Kézirat elmagyarázza, hogy a kislány valójában férfi energiára vágyik – ez a fajta energia kiegészíti az ő nőies oldalát. A férfi energiától érzi magát teljesnek, ez kelt benne eufóriát. De tévesen arra a következtetésre jut, hogy ehhez az energiához csak úgy juthat hozzá, ha szexuálisan birtokolja az apját, ha állandóan a közelében van.

Mivel ösztönösen érzi, hogy ez az energia az ő sajátja kellene, hogy legyen, és képesnek kellene lennie szabadon rendelkezni vele, az apjával próbál meg úgy rendelkezni, mintha önmaga része volna. Mágikus, tökéletes figurának tekinti, aki az ő minden szeszélyét ki tudja elégíteni. Azokban a családokban, amelyek nem érik el a tökéletesség szintjét, ez hatalmi konfliktust eredményez a kislány és az apuka között. Létrejönnek a drámák: a kislány megtanul pózolni, móriskálni, hogy manipulálja az apját, és megkapja tőle az energiát, amire szüksége van.

A tökéletes családban azonban az apa nem vetélytárs. Mindvégig megőrzi az őszinteséget, és elegendő energiával rendelkezik ahhoz, hogy feltétel nélkül ellássa vele a gyermeket, bár minden kívánságát nem képes teljesíteni. Ideális példánkban fontos azt is tudni, hogy az apa mindig nyílt és közlékeny. A kislány úgy képzei, hogy apja tökéletes és mágikus személy, de ha az apa őszintén feltárja, hogy kicsoda, és mit miért tesz, így a gyermek integrálhatja apja sajátos stílusát, képességeit, és túlléphet az irreális apaképen. Végül olyannak fogja látni az apját, amilyen: emberi lénynek, akinek megvannak a maga erényei és hibái. **Ha egyszer az igazi versengés véget ér, a gyermek könnyen átválthat: az ellenkező nemű energiát többé nem az apjától kapja, hanem a világmindenségben szabadon áramló energia részeként.**

A legtöbb szülővel – magyarázta – mostanáig az volt a baj, hogy a saját gyermekeikkel versengtek az energiáért, és ez mindannyiunkon nyomot hagyott. E versengés miatt egyikünknek sem sikerült rendeznie saját ellenkező nemű oldalát. Mindannyian megrekedtünk azon a fejlődési fokon, amikor az ellenkező nemű energiát önmagunkon kívül keressük, gy másik férfiban vagy nőben, akit ideálisnak vagy mágikusnak tételezünk fel, és akit szexuálisan birtokolhatunk. Érti a problémát?

- Segítettek magának abban, hogy megnyíljon? - kérdezte Júlia.
- Melegséggel és energiával töltötték fel?

.....- Pontosan mit mond erről a Kézirat?

-
- Azt mondja: **ha valaki keresztezi az utunkat, mindig hordoz valamilyen nekünk szóló üzenetet. Véletlen találkozások nincsenek. De az, hogy át tudjuk-e venni az üzenetet, attól függ, miként reagálunk ezekre a találkozásokra.**
  - Az első lépés természetesen az, hogy a magunk energiaszintje magas legyen: ekkor megindíthatjuk az energia áramlását önmagunkba és rajtunk keresztül a másik emberbe. Minél inkább gyönyörködünk a másik ember teljességében, belső szépségében, annál több energia árad belé, és természetesen belénk is.

A valódi energiakivetítés nem kíván kötődést, nincs benne hátsó szándék. A benne részt vevő embereket csupán az üzenet érdekli.

- Mond valamit a Kézirat arról, miért tűnnek egyes emberek ismerősnek?
- Nem sokat. Csak annyit, hogy bizonyos emberekkel egyazon gondolati csoportba tartozunk. A gondolati csoportok tagjai általában azonos érdeklődési pályák mentén fejlődnek. Azonos módon gondolkodnak, és ez hasonló arckifejezést, hasonló külső megjelentést eredményez. Intuitív módon felismerjük a velünk azonos gondolati csoportba tartozókat, és ők azok, akik nagyon gyakran hoznak üzenetet számunkra.

A Nyolcadik Felismerés:

Az interszónális etika: Megszaporíthatjuk az útmutató véletleneket, ha „felemelünk” (energiával töltünk fel) mindenkit, aki belép az életünkbe. Szükség van óvatosságra, nehogy a belső kapcsolat egy szerelmi fellángolás áldozatául essék. A többiek felemelése különösen csoporthelyzetekben hatékony, amikor a csoport minden tagja érzi a többiektől felé áramló energiát. Gyermekek esetében, biztonságuk és belső fejlődésük szempontjából is nagyon fontos ez. Ha mások arcán meglátjuk a szépséget ezzel fölemelhetjük őket legbölcsebb Énjük szintjére, és növekszik az esélye annak, hogy szinkronisztikus üzenet jut el hozzánk.

Hogyan bánjunk az emberekkel, hogy még több üzenet jusson el mindenkire. Ha elvakultan kötődünk valakihez, megtorpanáshoz vezet. A gyerekeknek fejlődésükhöz sok energiát kell biztosítanunk, fegyelmezéssel nem szabad drámába taszítanunk, be kell őket vonni az életünkbe, a beszélgetésekbe.

Párkapcsolat: Hatalmi harccá válik, mindkettő a másik nemű energiát fogyassza, ami csökken. Meg kell tanulni függetlenedni, egyedül átélni a teljességet, megtanulni felvenni a másik nemű energiát az univerzumból, ha ez sikerült kialakítható a harmonikus párkapcsolat. Evolúciónk ütemét másokhoz való viszonyunk szabja meg, azt hogy milyen hamar kapjuk meg a válaszokat életünk kérdéseire. (Segítőkész nyitottság + üzenet megfejtése)

Tudatos csoport dinamika: A megfelelő emberekkel kell beszélni, a beszélőnek maximális figyelmet és energiát küldünk. Az ellenséges ember drámájának megnevezésével leszerelhető, ha közben energiát küldünk neki.

Az új kultúra

- A Kilencedik Felismerés elmagyarázza, miként fog megváltozni az emberi kultúra a következő évezredben a tudatos evolúció hatására. Egy lényegesen új életformát ír le. Azt jósolja például, hogy az emberiség önként lecsökkenti majd a lélekszámát, hogy mindenki a föld legszebb, energiában leggazdagabb helyen élhessen. De megjegyzendő, hogy sokkal több ilyen terület lesz a jövőben, mert céltudatosan felhagyunk az erdők irtásával: így az erdők érettebb állapotban, hatékonyabban gyűjthetik az energiát.

Intuíció által vezettetve minden ember pontosan tudni fogja, mit tegyen és mikor, és mindez harmonikusan illeszkedik majd az összes többi ember tevékenységéhez. Senki sem ragadtatja magát túlfogyasztásra, mert az ember elengedi a biztonságra való törekvésből fakadó birtoklási vágyat. A következő évezredben más lesz az élet.

.... az emberiség azért él ezen a bolygón, hogy tudatosan hajtsa végre saját evolúcióját. És mire megtanuljuk a tudatos fejlődést, egyik igazságtól a másikig követve saját, egyéni utunkat, a Kézirat szerint az általános kultúra nagyon is kiszámítható módon átalakul.

Elhallgatott, de senki sem szólat meg. Nyilvánvaló volt: mindannyian kíváncsian várjuk a folytatást.

- Ha elérjük a kritikus tömeget – folytatta -, és a felismerések világméreteken elterjednek, az emberiség először az intenzív befelé fordulás időszakát éli meg. Megértjük, milyen szép a természet világa. A fákat, a folyókat, a hegyeket hatalmas, tiszteletet parancsoló templomoknak tekintjük majd. Véget vetünk minden olyan gazdasági tevékenységnek, amely veszélyezteti ezt a kincset. És azok, akik a legközelebb állnak hozzá, megtalálják majd a megoldást a környezetszennyezés elkerülésére: mert valaki a saját evolúciójának útját követve, intuitív módon rábukkan az alternatívára.

Ez a része lesz az első nagy változásnak – mondta tovább Dobson -, ami együtt jár azzal, hogy emberek nagy tömegei változtatnak majd foglalkozást. Ha ugyanis az intuíció világosan közli veled, ki vagy, és mit kellene tenned, nagyon gyakran előfordul, hogy az ember rájön: nem a megfelelő pályán van, és a növekedés érdekében más munkát kell választania. A Kézirat azt mondja: ebben az időszakban némelyik ember az élete során többször is módosítani fog a pályáján.

A következő kulturális változás a javak termelésének automatizálása lesz.

Azok, akik megvalósítják, tehát a technika emberei, úgy válik majd: erre a gazdaság hatékonyságának fokozása miatt van szükség. De ahogy intuícióik egyre tisztábbá válnak, meglátják majd, hogy az automatizáció igazi célja: felszabadítani az emberek idejét, hogy más foglalatosságokat űzhessenek.

Mi, többiek ezalatt saját intuíciónkat követjük választott szakmánkban, és azt kívánjuk, bárcsak még több szabad időnk volna. Rájövünk, hogy az igazság, amelyet nekünk kell megfogalmaznunk, és minden, amit nekünk kell megtennünk, túlságosan egyediek, semhogy egy szokványos munkakör keretei közé beszorítható volna. Megtaláljuk tehát a módját a munkaidő lerövidítésének, hogy saját

---

---

igazságunk nyomába eredhessünk. Egy teljes munkakört két-három ember fog ellátni. Ez a tendencia segít legalább részmunkaidős állást találni azoknak, akik az automatizáció miatt veszítették el munkahelyüket.

- De mi lesz a pénzzel? - kérdeztem. - Azt nem akarom elhinni, hogy az emberek önszántukból csökkentsek a jövedelmüket.
- Ó, arra nem lesz szükség – felelte Dobson. - A Kézirat szerint a jövedelmünk változatlan marad: az emberek ugyanis az általunk szállított felismerésekért fizetnek majd.

Ezen már majdnem nevettem. - Micsoda?

Mosolygott, és egyenesen a szemembe nézett. - A Kézirat az állítja: ahogyan egyre többet és többet tudunk majd a világegyetem energiájának dinamikájáról, megértjük majd, mi játszódik le olyankor, amikor valakinek adunk valamit. Ma az adakozással kapcsolatban jóformán csak az egyházi dézsma szűk és szegényes fogalma ismeretes.

A Kilencedik Felismerés azonban elmagyarázza, hogy az adakozás valójában a támogatás univerzális elve: nemcsak az egyházakra, hanem mindenkire vonatkozik. Amikor az ember ad, ugyanakkor kap is, mert ez az energia működésének elve a világmindenségben. Jusson eszükbe: amikor valaki felé energiát sugárzunk, ezzel önmagunkban űr támad, és ez az energiaforrásra rákapcsolódott emberben újra megtelek. Ugyanígy működik a pénz is. A Kilencedig Felismerés kijelenti: ha egyszer elkezdünk folyamatosan adni, attól kezdve mindig több fog beáramlani, mint amennyit egyáltalán szét tudunk osztani.

Adományaink pedig – folytatta – azokhoz jussanak, akikről spirituális igazságot kaptunk. Amikor bizonyos emberek épp a megfelelő pillanatban lépnek be az életünkbe, hogy meghozzák a választ, amire szükségünk van, akkor pénzt kell adnunk nekik. Így egészítjük ki jövedelmünket, így szabadulunk fel foglalkozásunk korlátai alól. Ahogy egyre több ember kapcsolódik be ebbe a spirituális gazdaságba, úgy alakul át mindinkább a következő évezred kultúrája.

- **Amikor az emberek rezgése eléri azt a szintet, ahol a többiek már nem érzékelik őket – folytatta Júlia -, ez annak a jele, hogy átlépnek a határon, amely ezt az életet elválasztja a másik világtól, ahonnan jöttünk, és ahová halálunk után visszatérünk.** A határ tudatos átlépését Krisztus példája mutatja. Ő tökéletesen megnyitotta magát az energia számára, és annyira könnyűvé vált, hogy képes volt járni a vízen. Itt, a földön le tudta győzni a halált, és ő volt az első, aki átlépett, áthatolt a fizikai világból a spirituális világba. Az ő élete bemutatta, hogyan hajtható ez végre, és ha összekapcsolódunk ugyanazzal a forrással, fokról fokra mi is eljuthatunk ugyanoda. Egyszer mindannyian elérjük majd azt a magas rezgésállapotot, amikor a mai alakunkban képesek leszünk átlépni a mennyországba.

- Hallgasson rám – mondta gyorsan Carl atya. - Mostantól a felismeréseknek el kell terjedniük az emberek között, Minden embernek, aki meghallja az üzenetet, és belátja, hogy az üzenet igaz, kötelessége továbbadni mindazok számára, akik készek befogadni. **Arra kell törekedni, hogy az emberek nyitottá váljanak az energiával való összekapcsolódásra, erről beszélgessenek, erre készüljenek.** Ha nem így történik, az emberiség

---

---

továbbra is abban él majd, hogy az élet lényege a mások fölötti hatalom és a bolygó kizsákmányolása. Ha visszasüppedünk ebbe, nem éljük túl. Mindannyiunknak meg kell tennie mindent, hogy terjessze az üzenetet.

A Kilencedik Felismerés: Miközben spirituális küldetésünk beteljesítése fel fejlődünk, fennmaradásunk technikai eszközei egyre fejlettebbé válnak, általánossá válik az automatizálás, miközben az emberek a pusztta túlélés helyett a szinkronisztikus fejlődésre összpontosítanak. Ez a fejlődés egyre magasabb energiaszintre emeli az embert, míg végül a testünk is spirituális formát ölt, egyesül a mi fizikai világunk dimenziója a túlvilág dimenziójával, a születés és halál körforgása véget ér.

Új hozzáállás: senki sem tör hatalomra, hanem mindenki megpróbálja kihozni a legtöbbet a többiekől. Ha egyszer elkezdünk folyamatosan adni, attól kezdve mindig több fog beáramlani, mint amit szét tudunk osztani. Az ember egyre magasabb frekvencián rezeg, melynek eredményeként egy másik létállapotba kerül.